

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

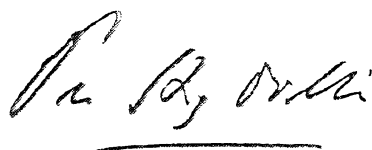
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

8. maj 2003

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 24. april 2003 (Alm. del – bilag 891) vedlægges Fødevareministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 69.

Per Stig Møller

Folketingets Europaudvalg

Den 8. maj 2003

FVM 050

Folketingets Europaudvalg har med skrivelse af 24. april 2003 (alm. del - bilag 891) udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 69

”Ministeren bedes - som lovet på Europaudvalgsmødet fredag den 4. april 2003 - oversende et notat, der redegør for forskellen mellem EU’s eksportstøtte og den amerikanske eksportkreditordning for så vidt angår den markedsforvridende konsekvenser.”

Svar

Der henvises til vedlagte notat.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

9. kontor

J.nr.: 1997-660-0001

Den 6. maj 2003

Notat vedr. EU's eksportstøtte og den amerikanske eksportkreditordning for så vidt angår de markedsforvridende konsekvenser.

Formålet med EU's eksportstøtte på landbrugsområdet er at udligne forskellen i produktionsomkostningerne mellem EU og verdensmarkedet. Restitutionerne kan differentieres efter anvendelse eller bestemmelsessted. Restitutioner kan også anvendes til at regulere markedet internt i Fællesskabet.

Ifølge EU's regnskabsafslutning for 2001 androg udgifterne til eksportstøtte 3.400,6 mio. €, hvilket udgør et fald på 4.401,6 mio. € i forhold til regnskabsafslutningen 1995.

Eksportstøtte 1995-2001 (regnskabstal)

År	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Eksportstøtte i mio. €	7.802,2	5.705,0	5.883,9	4.826,3	5.572,8	5.646,2	3.400,6
Andel af budget (søjle I)	22,9 %	15,1 %	14,6 %	12,5 %	14,1 %	14,0 %	8,1 %

De amerikanske eksportkreditordninger på landbrugsområdet består af 4 forskellige garantiordninger:

- GSM-102 Export Credit Guarantee Program
- GSM-103 Intermediate Credit Guarantee Program
- Supplier Credit Guarantee Program
- Facility Credit Guarantee Program

GSM-102 Export Credit Guarantee program

Denne garantiordning indebærer, at det amerikanske landbrugsministerium (USDA) yder garantier, der muliggør kreditgivning i importlandet til importøren, som dermed kan betale den amerikanske eksportør af landbrugsvarer.

En eksportkredit garanteret under GSM-102 programmet dækker en kreditperiode på op til 3 år. Ordningen er målrettet med eksport til lande, hvor det ellers ville være svært at opnå lignende kredit.

I 2001 udgjorde denne garantiordning ifølge USDA 4,5 mia. \$.

Supplier Credit Guarantee Program

Denne garantiordning indebærer, at USDA yder garantier direkte til amerikanske eksportører i forbindelse med deres kreditgivning til udenlandske importører.

Garantiordningen dækker en kreditperiode på op til 180 dage. Den væsentlige forskel på denne ordning og ovennævnte GSM-102 er modtageren af USDA's garanti. (henholdsvis en amerikansk bank og en amerikansk eksportør).

I 2001 udgjorde denne garantiordning 466 mio. \$.

GSM-103 Intermediate Export Credit Guarantee Program

Denne garantiordning fungerer som GSM-102, idet USDA yder en garanti, der muliggør kreditgivning i importlandet til importøren. GSM-103 dækker en kreditperiode på op til 10 år. I 2001 udgjorde denne garantiordning 188 mio. \$.

Facility Credit Guarantee Program

Under denne garantiordning tilbyder USDA garanti til amerikanske banker, der yder kredit til amerikanske eksportører. Det særlige ved denne garantiordning er, at garantiene skal omhandle eksport af amerikanske varer, der vil bidrage til forbedring af infrastrukturen i det importerende land.

Der er for denne garantiordning ikke specificeret nogen tidsramme for kreditperioden. I 2001 udgjorde denne ordning 225 mio. \$.

For alle de amerikanske garantiordninger gælder, at betingelserne for de konkrete kontrakter suverænt aftales mellem den amerikanske eksportør og den udenlandske importør. Kreditvilkårene er som oftest baseret på konkurrencedygtige LIBOR (London Inter-Bank Offered Rate) rente-niveau.

USDA anser de ovenfor beskrevne eksportkreditordninger for at være rent kommercielle. Den amerikanske holdning er, at ordningerne ikke har eksportsubsidierende karakter eller på anden måde udgør statslig eksportstøtte.

USDA legitimerer garantiordningerne med, at de bruges til at opmuntre og støtte udviklingen af samhandel mellem USA og resten af verdenen, og i særdeleshed den fattigere del af verden.

De markedsforvridende konsekvenser af henholdsvis EU's eksportstøtte og de amerikanske eksportkreditordninger.

OECD har analyseret offentligt støttede eksportkreditordninger på landbrugsområdet¹. I "Agriculture, Food and Fisheries" (OECD, 2001) vurderer OECD, at eksportkreditordninger på landbrugsområdet virker markedsforstyrrende, og i stigende grad benyttes i samhandlen med landbrugsvarer.

OECD's data viser ydermere, at eksportkreditprogrammer ofte virker som et effektivt støtteelement for de enkelte lande. I 2001 udgjorde det akkumulerede garantibeløb for de amerikanske eksportkreditordninger knapt 5,4 mia. \$. OECD studiet viser, at særlig markedet for hvede lejlighedsvis synes påvirket af brugen af eksportkreditter. Det påvises i denne forbindelse, at amerikansk anvendelse af eksportkreditter for hvede lejlighedsvis har hævet prisniveauet i USA.

Ydermere sår OECD's studie tvivl om USA's påstand, at eksportkreditordninger kan hjælpe lande uden eller kun med begrænsede økonomiske muligheder for at købe fødevarer på verdensmarkedet. OECD konkluderer, at for fattige fødevareimporterende lande er eksportkreditprogrammer uholdbare. For det første gør disse programmer intet for at afhjælpe det importerende lands finansielle situation. Tværtimod sættes landet i et yderligere afhængighedsforhold (OECD anbefaler i de sammenhænge i stedet fødevarehjælp i ren gaveform i henhold til FACs retningslinjer²). For det andet viser OECD's talmateriale, at halvdelen af importlandene udgøres af OECD-lande, og kun en meget lille andel af eksportkreditprogrammerne anvendes til fordel for lande, som virkelig kunne drage nytte af fødevareimport ved anvendelse af lave finansieringsomkostninger i form af garanteret lav kredit i den ene eller anden form.

OECD studiet fastslår dog, at den relativt begrænsede anvendelse af eksportkreditprogrammer i forhold til størrelsen af verdensmarkedet for landbrugsvarer ikke ændrer den konklusion, at enhver enkeltstående transaktion, der gøres til genstand for offentligt støttede eksportkreditprogrammer på vilkår, der er mere favorable end privat finansiering er markedsforvridende, idet sådanne tvinger konkurrenter til at sænke priserne eller finde alternativ afsætning.

¹ Paragraf 10.2 af WTO's landbrugsaftale indebærer, at WTO's medlemmer er forpligtede til søge enighed om internationale discipliner for ydelse af eksportkreditter på landbrugsområdet. I overensstemmelse hermed er der siden Uruguayrundes afslutning gennemført studier af eksportkrediters virkemidler og virkninger og ført forhandlinger om fælles retningslinier i OECD. Et udkast til retningslinier forelå i 2001, men det har ikke været muligt at opnå enighed herom.

² Food Aid Convention.

I forhold til eksportstøtten påpeger OECD ³, at eksportstøtte på landbrugsområdet primært påvirker verdensmarkedet for mælk og mælkeprodukter samt EU's interne marked. OECD har også peget på, at ændringer i verdensmarkedspriser eller valutakurser hurtigt kan medføre ændringer i den effekt, som eksportstøtte har på verdensmarkedet for landbrugsvarer. OECD slår dog fast, at eksportsubsidier generelt er blandt de mest skadelige handelspolitiske virkemidler

Det skal bemærkes, at ved WTO's ministerkonference i Doha besluttede ministrene, at WTO-forhandlingerne om reduktion med henblik på udfasning af eksportstøtte skulle omfatte alle former for eksportsubsidier. Regler for ydelse af eksportkreditter på landbrugsområdet er således omfattet af de igangværende WTO-forhandlinger

³ OECD: "Agricultural Outlook 2002-2007", (2002) "Agriculture and Trade Liberalisation" (2002) og "Agricultural Policies in OECD Countries: A positive Reform Agenda" (2002).